

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző *Vulpes.*Cím *Villamoson*Forrás: *Az Újság*

Bp.

(Hely)

1913 III/12

(Idő)

(Köt. v. füz.)

VILLAMOSON.

— Valami panaszféle. —

Kétféle panaszt is olvasok a villamosról. De most nem a kocsikról van szó, se a kalauzokról, se olyasvalmiről, a mi a villamos üzemmel közvetlenül összefügg. A publikum egy része panasz-kodik a publikum más része ellen.

Az egyik panasz:

A villamos kocsi félig üres. A villamos perronja zsufolva van. Fiatal és kevésbé fiatal, karesu és kevésbé karesu urak szoronganak egymás mellett. A kalauz hiába mondja nekik, hogy:

— Tessék bemenni a kocsi belsejébe. Ott van hely.

Az urak nem mennek. Az urak arra hivatkoznak, hogy benn tilos a dohányzás. Pedig a fele nem is dohányzik.

Mért szoronganak kívül, a mikor kényelmesen ülhetnének belül. Holott rég meg vagyon írva, hogy jobb ülni, mint állni.

Mingyárt kiderül. A legközelebbi, vagy az utána következő megállónál. Ott, ugyanis egy csomó ember vár a kocsira. Pesten minden megállónál vár egy csomó ember s az emberek közül a fele legalább is asszony.

Az asszonyok kezdenek felszállani. Nálunk mindig az asszonyok kezdik, pedig nekik kevesebb dolguk szokott lenni, mint a férfiaknak. Amde jobban tudnak tolongani.

Tehát felszáll egy asszony. Hirtelen feléje nyul két-három férfikar és megragadja. A segítés ürügye alatt, ha csak némiképp esinos nőről van szó, megfogják a karját, a hóna alá nyulnak, érintkezési felületet keresnek, a hol leginkább találnak.

Az asszonyok boszankodnak, de nem szólhatnak semmit. Hiszen az udvariasság, az előzékenység, a szivesség köpenyegébe takarózik a tolokadás. Kipirosodik az arcuk, villog a szemök, de nem szólnak semmit. Ha szólnának, ellenök fordulna a közvélemény:

— No né! Előzékenyen felsegítettük, s gorombáskodik. Ilyenek a pesti asszonyok!

Tehát a nő hallgat. Főképp ha egyedül van, s nincs védelmezője. S ha van is, mit csináljon az is? Affért keressen a villamoson, vadidegen figurákkal? Vagy esetleg kinevetesse magát?

A férfiak a perronon aztán összesugnak:

— Pompás karja volt! — mondja az egyik.

— Olyan a husa, mint a vas! — sugja a másik.

De nem mindig ilyenek a megjegyzések. Néha ezek járnak:

— Hm. Kissé viseltes.

— Olyan, mint a vaj — kánikulában.

— Egy kis massage-t kellene neki ajánlani.

Most a másik panasz:

A hölgy végre fenn van a kocsin. De még nincs benn a kocsiban. Keresztül kell törnie a férfítömegben. Olyanféle mozdulatokkal jut be a

kocsi belsejébe, mint a dugaszhozó az üvegbe. S ne tessék hinni, hogy a tömeg utat nyit és sietve széjjelhuzódik. Dehogy. Összetömörül a tömeg, megsűrösödik, mint a megalvó tej, s a ki keresztültöri magát ezen a sűrűsége, nem marad a testén jóformán egyetlen érintetlen pont se.

S ne tessék elfeledni, most nem krinolin divat járja. Szűk, testhez simuló szoknyákat hordanak a nők, minél kevesebb alsóruhával, úgy hogy már a laibachi püspök se tudja szó nélkül nézni.

Hát ez a két panasz van. Elég súlyos mind a kettő. S érdemes volna gondolkodni rajta, hogy az ilyen dolgokat — a német »grober Unfug«-nak nevezné — hogyan lehet megakadályozni és lehetlenné tenni. Csakhogy én nem töröm a fejemet ezen. Minek? Elvégre nemcsak a férfiak kétfélék, hanem a nők is. A férfiak közt is van nagyon sok olyan, a ki visszaretten az efféle dolgoktól, a nők közt is van nagyon sok olyan, a ki egyenesen keresi ezeket a dolgokat.

Ha én valamit kitalálnék a bajok orvoslására, akkor se mondanám el. Minek? A hány asszony hálás volna érte, talán ugyanannyi megharagudnék rám.

S az asszonyoknak is van legalább annyi eszök, mint nekem. Ők is tudják, ha nem akarnak igen bőséges érintkezési felületet nyújtani az éhes férfivilágnak, akkor legjobb fel se szállni a zsufolt villamosra.

S a ki felszáll, — a fele panasz-kodik, a fele dicsekszik.

Vulpes.

ővárosi háziyomda 1913